

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKKAR

Köylünün dertlerinden :

Yahudi — Tepe tepe kullan ağam
belis iyilik kumasidin

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz

kalmasını isterseniz

PERTEV

Diş MACUNU

kullanınız

PERTEV

Diş MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır
ve diş etlerini kuvvetlendirir

B A Ş, D İ Ş,

N E Z L E,

ROMATİZMA

NEURALJİ

ve bütün ağrıları

Bir Kaşe

NEOKALMİNA

derhal keser.

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
Yusuf Ziya
KENAN Basımevi ve Kışe Fabrikası

NEOKÜRİN

Niçin ızdırıp çekiyorsunuz.

Bir defa da :

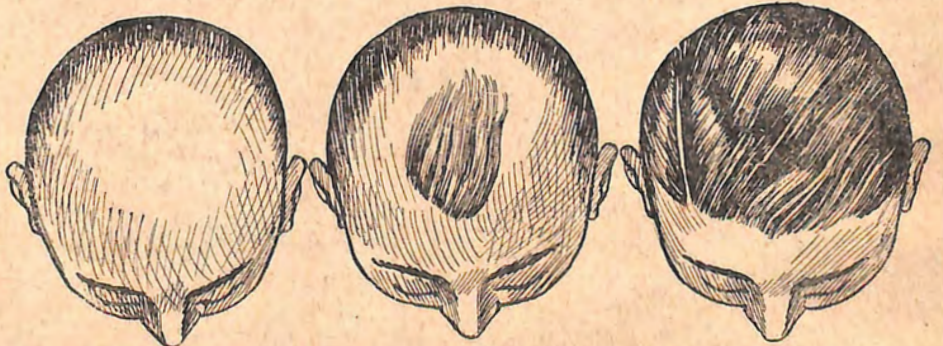
NEOKÜRİN'i

tecrübe ediniz.

NEOKÜRİN

Sizi müziç baş ağrılarından hemen kurtaracaktır. Tek kaşe 6 kuruş,
6 lık ambalaj 20 kuruş. Her eczanede bulunur.

Saç bakımı, güzelliğin en birinci şartıdır

PETROL NİZAM

Kepekleri ve saç dökülmesini tedavi eden tesiri mücerrep bir ilâçtır.

KÖYLÜ

Gazetelerden: Asrî mezarlık meselesinden de Muhittin Üstündağın muhakemesi isteniyor!

Türk münevverine Parisi sorunuz. Size izbe sokaklardaki bodrum lokantalara kadar anlatsın. Fakat sualiniz Ankara ve İstanbul sınırları dışına çıkarsa, en gör-gülümüz bile, ilk mektep coğrafyasını güç kekeler!

Dünkü Babiâli vükelâsını düşünelim: Vatan bünyesi-ni en iyi tanıyan nazır, bir kaç Osmanlı Vilâyetini, harita üzerinde çifte gözlükle seçebilirdi.

Fikir ve sanat hayatımız-da ise, Türk köylüsü operet çobanından farklı değildir: Atlas çankları ipek korde-lâlarla bağlanmış, beyaz kuzu postundan külâhlı, sırma çepkenli, şarkılar söy-liyen, oyunlar oynayan, şen, şakrak çobanlar... İş-te, Tefik Fikret bize onu tanıtıyor:

**Çoban kaval çalar onun
Hayatı şairânedir !**

Eu iki mısraı, bir dava-yı isbat için seçilmiş tek misal sanmayınız. Abdül-hak Hâmid de, Londradaki sefaret salonunda düşündü-ğü köylüyü:

**Sürdüğü daima ganimle
safa !**

Diye kıskanmaz mı?

Türk romanı ise, köye de-ğil, Haydarpaşadan trene binip Erenköye bile gide-memiştir.

İşte, büyük ve mütefekkir şef İnönü, bu on yedi mil-yon meçhullü muadeleyi halle çalışıyor.

İnönü ki, Türk köylüsü-nün ocağı olan asker oca-ğından yetişti ve 1905 ten-beri, onunla, kızgın Yemen çöllerinden karlı Anadolu dağlarına kadar her yerde, kışlada, çadırda, siperde

Hortlak!

yan yana yaşadı.

Bugün, Devlet Reisi ola-rak yine onlarla, dünkü cep-he çocuklarıyla, yurtlarında, köylerinde konuşuyor.

Bu konuşmaların küçük bir not defterinde biriktiğini işitiyoruz.

Bekliyelim... Bu bir avuç kelime, bir avuç seçme to-

humdur. Yarın, vatan top-raklarından ne zengin bir feyiz ile fışkırdığını görece-ğiz elbet.

Yusuf Ziya Ortac

Talât — (Masanın üstüne elini sürerek) Böyle mi temizledin?.. Bak yazı masasının üstü toz içinde!

Hademe — Toz olmaz mı ya... Zıpur zıpur zıplayalar!

Talât — Sen zıplamıyormuydun?

Hademe — Ben de zıpladım, amma, istediğimden değil!

Talât — Ya neden?

Hademe — Basıyalardı cimcuğu!

Talât — Burası hastahane, burada zıplamak, sıçramak yok! Sessiz sadasız çalışacaksın. Anladın mı?

Hademe — Ağnadım, ağnadım emme...

Talât — Şimdi Karabet Atmaciyanla Cevdet Gülten gelecek, onları içeri al!

Hademe — Amanın öyle ise ben gideyim!

Talât — Neden?

Hademe — Gene gelip бага debelleş olacağılar, boynuma sarılı sarılıverecekler... Zaten bu günlerde cinlerim üstümde.. Aah, yapaman!

Talât — Korkma, artık sana ilişmezler, onlar tekrar erkek oluyolar.

Hademe — Ben onları bilien, garı da olsa, erkek de olsa ilişirler. Onların hastalığı neyi yok ki...

Talât — Neleri var öyle ise?

Hademe — Niyetleri bozuk!

Talât — Gevezelik etme, dediklerimi yap!

(Hademe çıkar, Feriha tevfiik içeri girer.)

Feriha — Beni istetmişsiniz.

Talât — Evet.. Beni dinle.

Şimdi Karabet Atmaciyanla Cevdet Gülten gelecek.

Feriha — Ne? Yine onlar mı?

Talât — Evet onlar!. Eski odalarına yatırırın. Seninle baş asistan tedavilerine dikkat edecek.

Feriha — Yapamam!

Talât — Neden?

Feriha — Onlardan nefret ediyorum.

Talât — Teessüf ederim, bir hastabakıcı hiç bir zaman hastalarından nefret etmez. Mesleğini böyle mi seviyorsun?

Feriha — Onların hastalığı başka türlü bir şey.. Ben öteki hastaların hepsine şefkat duyarım. Sevgile bakırım, acırım, fakat bunlara değil!

Talât — Hasta hastadır.

Onları ayırmaya, birbirine tercih etmeğe hakkımız yok.

Feriha — Öyle ama...

Talât — Kaprislerimizi hastahaneye kadar sokamayız. Vazifemiz mutlak olarak hastalara bakmak, şefkat göstermektir. Hastasından nefret eden bir hastabakıcı vazifesini hiç anlamamış demektir. Senden bu sözü beklemezdim.

Feriha — Fakat, anlatamadım...

Talât — Fakatı makatı yok. Dediğimi aynen yap. Baş asistanla beraber bunlara bakacaksınız. Daimi kontrolünüz altında buluncaklar.

Feriha — Baş asistan yerine başka bir doktor verin.

Talât — Neden?

Gazetelerden: Yeni köprüünün kazıklarını uzatmak için 300.000 lira alınmış..

— Nasıl, nasıl?.. Kazıklar nekadarmış?..
— 300.000 lira kadar!..

Feriha — Onunla konuşmuyorum da ondan.

Talât — Hoppala.. İşte yeni bir kapris daha... Sen çocuk mu oldun kızım? Bunlar ne biçim söz? Falan hastaya bakamam! Baş asistanla çalışamam..

Feriha — Bay doktor, derdimi anlatamıyorum. Baş asistan bana neler yaptı!. Yalan söyledi. İzzeti nefsimi kırdı, sonra...

Talât — Bunlar şahsi şeyler... Vazife başka, şahsi dargınlıklar başka.. Haydi bakayım, dediklerimi yap!

Feriha — Aman yarabbi, siz bile ne kadar değişmişsiniz! (Çıkar.)

Hademe — (İçeri girer) Gelduler.

Talât — Kim?

Hademe — Onlar işte... Garabitle Cevdet mi, ne dediydin!.

Talât — İçeri alsana!..

Hademe — Sözüüm oğagocaları da beraber.

Talât — Hepsini içeri al!

Hademe — Hepsi bir arada durmıyıkiler.. Birbirlerinin imuğuna sarılıvirüler.

Talât — Bir şey yapmazlar. Senin boğazına sarıldılar mı?

Hademe — Yoh.. Sade sözüüm oğagocaları olacak soytarılar yan yan bahiyeler.

Talât — Gelsinler.

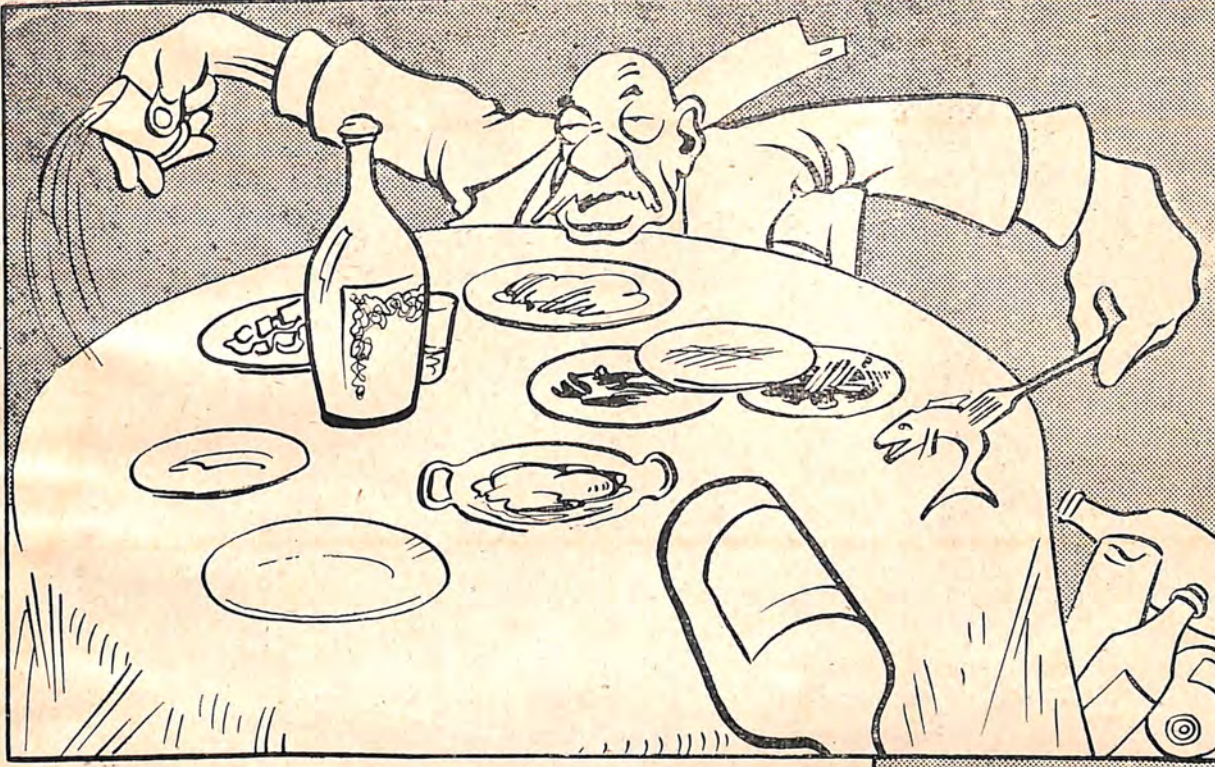
Hademe — Gunahı boynuga. Burada gavga ne çıhanırlarsa ayırmağa gelmem.

Talât — İçeri getir!

(Hepsi içeri girer. Şevkiye ile Bedia bir tarafa, Vasfi Ruza ile Hazım bir tarafa otururlar.)

(Arkası var)

ZAHİR
GÜVENLİ

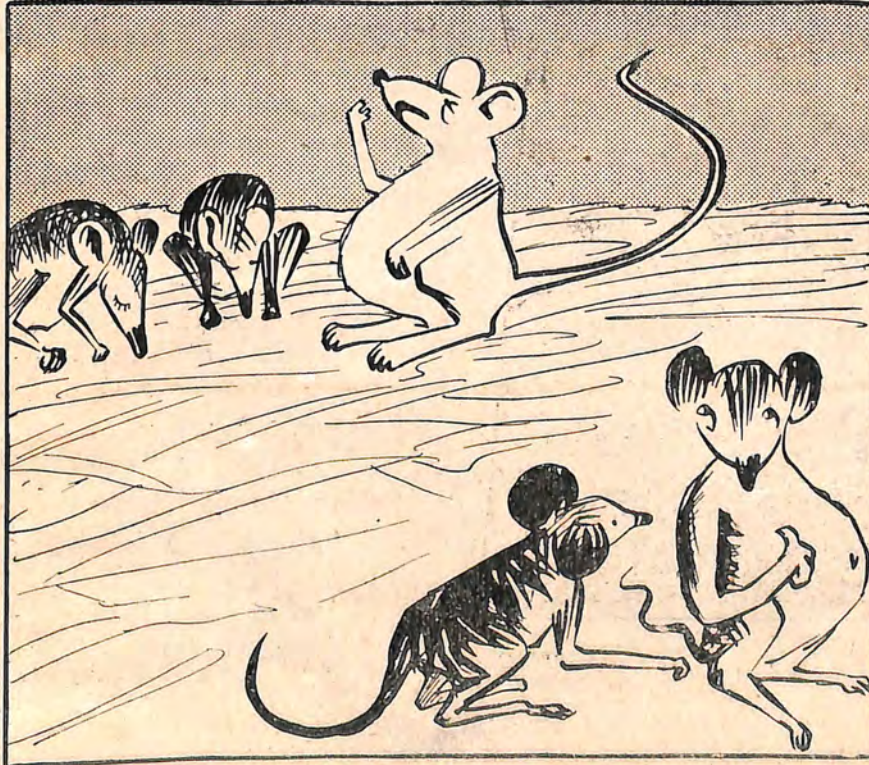

Tasarruf haftasında
salâhiyettar profe-
sörler konferanslar
verdi..

Gazetelerden: Bir kadın, bir aydır kayıp..
Gaip kadının kocası felâketini tes'it ediyor!

Gazetelerden: Her tarafta kitap depoları kuruluyor!

— Yahu, Salamon profesör mü?..
— Hayır, ama, salâhiyettar!..

Fare — Hele şuna bak: İki felsefe kitabı yedim diye kuru-
mundan durulmuyor!..

Ş Ö H R E T P E Ş İ N D E

Yazan :
ERCÜMENT EKREM

Bayan Leylâ, Kendisile izdivaca talip olan Sakıp Şeydaya demişti ki:

— Benim varacağım adam, ömründe bir kerecik olsun gazetelerde kendisinden bahsettirmiş olmalı. İsminizle resminizi her hangi bir gazetede yan yana gördüğüm gün sizinle birlikte nikâh memurunun huzuruna giderim. Yoksa nafiye uğraşırsınız!.

Sakıp Şeyda, tam beş ay gazete idarehanelerini kapı kapı dolaştı. Hiç biri, hiç bir türlü ismile resmini derç etmeye razı olmuyordu. O kadar ki zavallı adamcağız, cep takvimi şairleri de dahil olduğu halde, ne kadar şöhret budalaları varsa hepsine gıpta eder oldu!

Bir aralık, yankesicilik, karmanyolacılık etmeyi düşündü. Vakıa o zaman ismi de, resmi de behemehâl gazete sütunlarına geçecekti. Fakat aynı zamanda kendi de hapse girecek ve bu sefer de bu yüzden Leylânın teveccühünü kaybedecekti.

Nihayet, aklınca bir çare buldu: Ya intihara kalkan, ya kazaya uğrayan birini kurtaracak, bu suretle gazete sahifelerinde bir yer bulmağa hak kazanacaktı.

Günlerce, Marmaranın ve Boğaziçinin intihara en müsait kıyılarında gezdi. Kismetine, hiç bir felâketzede rastgelmedi. Yahut ki bunlardan hiç biri onun gözlerinin önünde suya atılmak istemiyordu.

Bundan ümidini kesince, Sakıp Şeyda, nazarlarını kara tarafına çevirdi. Tramvay güzergâhı olan dar so-

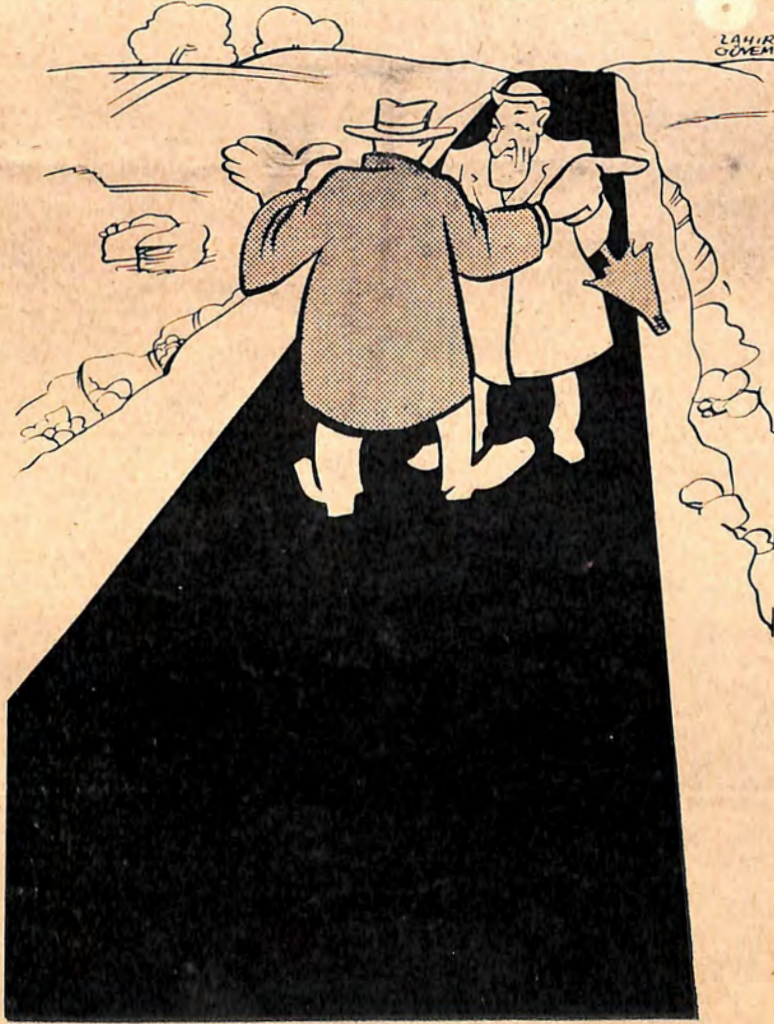
kaklarda, dik yokuşlarda, dört yol ağızlarında adeta pusu kurarak kaza bekledi. En kesat vakitte bir iki kişi çiğniyen tramvaylarla otomobiller, oksi gibi insafa gelmiş, önlerine düşen sersemeleri bile yan çizerek geçiriyorlardı.

Derken, bir sabah Beyazittan Parmakkapıya dönen kavisin hizasında dalgın dalgın gitmekte olan Sakıp, yanbaşında kopan bir çığlıkla kendine geldi.

Döndü.. Baktı... Elhamdülillâh!. Tramvayın önünden kaçamıyan orta yaşlı bir adamcağız, sağ bacağı kırılmış, upuzun, yerde yatıyordu.

Kopardığı acı çığlık üzerine, elli, altmış kişilik bir kalabalık derhal başına toplanmıştı. Fakat hiç kimse cesaret edip de yardıma koşmuyordu. Sakıp Şeyda cessurane ilerledi. Bir bak-
kal çırağının yardımıyla adamcağızı yerden kaldırdı,

Gazetelerden: Galatasaray stadyumunun temeli atıldı..

— İşte, yolun bu tarafına stadyum, bu tarafına da garajlar yapılacak...

— Garajlar mı?..

— Evet.. Cankurtaran otomobilleri için!..

oradaki eczahaneye kadar götürmek istedi. Aynı zamanda, elbette bu kadar kalabalığın içinde bir gazete muhbiri bulunacağını ve ertesi gün, gazetesinde kendisinden sitayişlerle bahsedeceğini düşünerek seviniyordu.

Tam, kaldırımın üzerine çıktıkları vakit, ezilen adamcağız Sakıp Şeydanın yüzüne baktı ve:

— Teşekkür ederim, efendim, dedi. Şimdi beni artık bırakın da bacağımı düzeltiyim.

Sakıp, biçarenin teessür ve ıztıraptan aklını oynattığına zahip oldu. Söylediği sözlerle hiç aldırımıyarak onu sürüklemekte devam ediyordu. Herif bir daha yalvardı:

Sakıp, delilerin suyuna gitmek lâzım geldiğini biliyordu.

— Peki! dedi, birazdan!..

Fakat, herif, bu sefer dieldi. Elleriyle, oradaki dükân kepengine sınıksı yaşıarak:

— Bırakacak mısınız? diye bağırdı. Ne lâf anlamaz adamsınız, bacağım şimdi büsbütün vidalarından çıkacak, sonra bir daha işe yarayacak. Ben ona üç yüz lira verdim.. Günah değil mi?!

Bunu söylemekle beraber, silkindi, Sakıbın elinden kurtuldu, kaldırımın kenarına çöküp pantolonunun paçasını sığadı ve tahta bacağının yerinden oynıyan şartellerile civatalarını sıkıştırdıktan sonra, umumun kahkahaları arasında oradan uzaklaştı.

Ercümend Ekrem

Karşılıklı İnsaniyet

Son zamanlarda işini çok ilerleten Yasef, evinin penceresinden dışarı bakarken Mişonaçının perişan bir kıyafetle geçtiğini gördü. Derhal seslendi, sokak kapısının önüne inip eski dostuyla konuşmağa başladı.

— Yel be kuzum Mişonaçi! Ne olacak sinin hali bu fukaralık ilân?... Sen nasin yahudisin be kuzum?

Mişonaçi başını salladı:

— Kismet yok bende Yasefaçi! Ne yapсам para kazanamam... Belkim kanımda bir bozukluk var!

Mişonaçının hali hakikaten berbattı. Pantolonunun dizleri patlamış, ceketinden dirsekleri meydana çıkmıştı..

Bunu gören Yasef, gözünü kapayıp bir iyilik etmek istedi.

— Bekle beni Mişonaçi.

Diye içeri gitti. Biraz sonra elinde eski bir kostümle döndü.

— Al sana yüzel bir kostüm... Yüle yüle yiyeceğin...

Mişonaçi elbiseyi aldı, evirdi çevirdi, baktı, gene baktı.

Nihayet bu uzun muayeneden sabrı tükenen Yasef sordu:

— Ne var be kuzum? Çok yeni değil... ama senin paçavradan daha iyi.

Mişonaçi elbiseyi bir kere daha gözden geçirdikten sonra:

— Yüzel, çok yüzel! dedi. Bana büyük bir insaniyetlik ettin... Lâzum şimdi ben de sana bir insaniyetlik edeyim...

— Nasin?

— Başkasi istesa on beş liraya bırakmam... Ama senin yüzel hatirin için beş liraya bırakırım.

— Neyi?

— Verdiğin kustumu be kuzum! Nerda yitsan böyle bir kustumu yirmi liradan aşağı alamazsin!

Şeytan

Operette:

— Benim yerim daha iyi.. Buradan yüzü de görünüyor!

HAYDİ!

İşte şafak söküyor, gün nurlarını yaydı!
Hâlâ başucundayım! yalvarıyorum, haydi!
Dada çok sabrederdim eğer zaman olaydı:
Gün nurlarını yaydı! yalvarıyorum, haydi!..

Doğrusu yüreğini insan taştan sanıyor:
Bak nas! avuçlarım, şakaklarım yanıyor!..
Serçeler uyanıyor! oda aydınlanıyor!..
Gün nurlarını yaydı! yalvarıyorum, haydi!..

Ziyaları topluyor tül perdenin ağları!
Gündüzüne benzer mi? gecenin sevdaları!..
Zaman kalmadı diyor, kuşların sadaları!
Gün nurlarını yaydı! yalvarıyorum, haydi!..

Ey benim Meryem anam, sana diz çöküyorum!
Gözlerim yaşıyor! boynumu büküyorum!
Vezinli, kafiyele ne diller döküyorum!..
Gün nurlarını yaydı! yalvarıyorum, haydi!..

SONUNCU HOŞUNA GİTMİŞ

İki ahbab konserden kıyorlardı. Biri diğerine sordu:

- Hangi parça hoşuna gitti?
- Sonuncusu.
- Neden?
- Ondan sonra konser bitti de onun için!

TASHİH

Meşhur cami, duvar, kapı, sebil ressamı Bay Şevket, bir gün nasılsa genç, güzel, hoppa bir kızın portresini yapmış, Galatasaray sergisinde teşhir etmişti..

Bu güzel tablo, sergi kapandıktan sonra, resmin sahibi olan küçük bayana hediye edileceğinden altına «Satılmıştır» levhası konmuştu.

Bir gün, sergiyi gezen yaramaz kız, kendi portresinin altında «Satılmıştır» levhasını görünce şaşırıldı. Ve hemen kartın arkasını çevirip «Satılıktır» diye yazdı.

Ve aradan bir hafta geçmeden her ikisine de birer yağlı müşteri çıktı!..

Gazeteleri Okurken

Dama çıkanlar:

Gazetelerde bir hırsızlık vakası okudum: Açıkgozün biri, Karamürsel fabrikasının damına çıkıp bilmem kaç top kumaş aşırılmış!

Kendi kendime düşündüm: Bu, muhakkak kapıdan kovulmuş bir züğürt olsa gerek.. Cebindeki üç beş kuruşla bir kostüm ve bir palto yaptıрмаğa imkân olmadığını görünce dama çıkıp bacadan girmeyi düşünmüş..

Eğer bu hırsızlık vakası, bir kaç gün gecikseydi, adamcağıza «Noel Baba» da diyebilirdik. Malûm ya, o da evlere damlardan girer.. Ancak, Noel Baba ile bu hırsız arasında bir fark var: Noel Baba her girdiği yere hediyeler getirir.. Bu ise götürmüş!.. Eh, ne yapalım? Asrı Noel Baba böyle olur!

Elimdeki gazetenin yaprağını çevirdim: A... Olur şey değil! Bu sefer de bir piyes ilânı.. Şehir Tiyatrosunda: Dama çıkmış bir güzel!..

Haydi öteki, elbiselik kumaş tedariki için çıkmış diyelim.. Ya bu güzele ne oluyor?.. Daha mart da değil!..

Yok yok.. Bu dama çıkmanın muhakkak gizli bir manası olacak.. Öyle ya, genç şair Ahmet Muhip de bir şiirinde:

Şimdi rüya görür damlarda

Soluk, uzun yüzlü adamlar!

Demiyo muşdu?..

Görüyoruz ki, hırsızından güzeline, güzelinden rüya görenine kadar umumî bir dama çıkmak merakı var.. Bu yeni salgının ismi ne olsa gerek?

Teşhisini, Doktor Mazhar Osmandan rica ederiz.

Ayılar kim?

Haftalık bir gazete çıkıyor. Adı: S. E. S. Bunu kuru bir (Ses) sanmayınız: Sanat, edebiyat, sosyoloji kelimelerinin ilk harfleridir!

Son sayısında bir karikatür gördüm: Haşa huzurunuzdan, üç ayı.. bir tanesi S. E. S. gazetesini baş aşağı tutmuş okumaya çalışıyor.. Bir tanesi çıplak bir kadın heykelini yalıyor.. Bir tanesi de, galiba bir musiki âletini bacak arasına almış!

Merak ettim: Bu ayılar kim olsa gerek?..

Acaba S. E. S. gazetesi bu soruların cevabını yalnız kendi okuyucularından değil, bütün Türk milletinden korkmaksızın verebilir mi?.

Akbaba

LAGARSON

Baloda genç bir kıza kavalyesi der ki:

— Size bir hikâyeye anlatırdım ama...

Tereddüt etmesi üzerine genç kız merak eder:

— Neden anlatmıyorsunuz?

— Şey... biraz... açık da..

— Açık mı?.. Hiç zahmet edip anlatmayın... Mutlaka bildiğim bir hikâyedir!.

NİŞANLININ ŞARTLARI

Salamonun kızı Rebeka, nişanlısı Baruh ile oturmuş, istikbale dair hasbihal ediyordu. Bir aralık:

— Baruh! dedi, ne zaman ki evleneceyiz tütünden vaz geçmelisin.

— Peki.

— Sonra kumardan da vaz geçmelisin.

— Peki.

— Daha, rakıdan da vaz geçmelisin.

— Ona da peki.

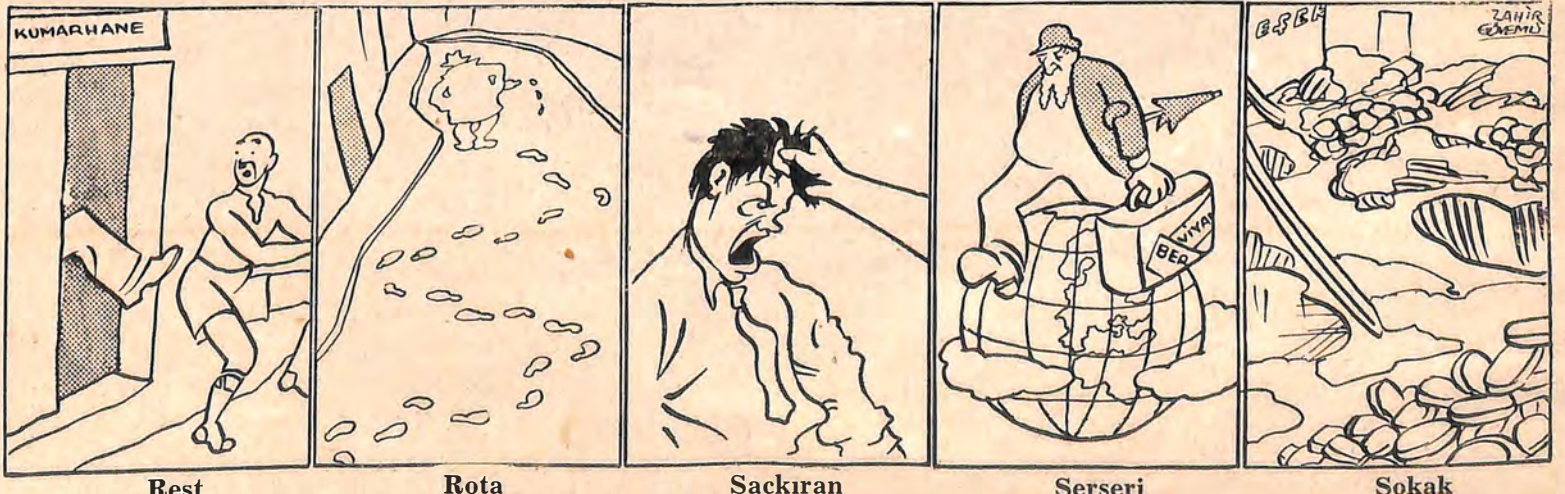
— Şindilik bu kadar.

— Yok.. Elvermez.. Ben bir şeyden daha vaz geçeyim.

— Neden?

— Seni ilan evlenmeden!.

Lûgatnamei Zahir CELEBİ

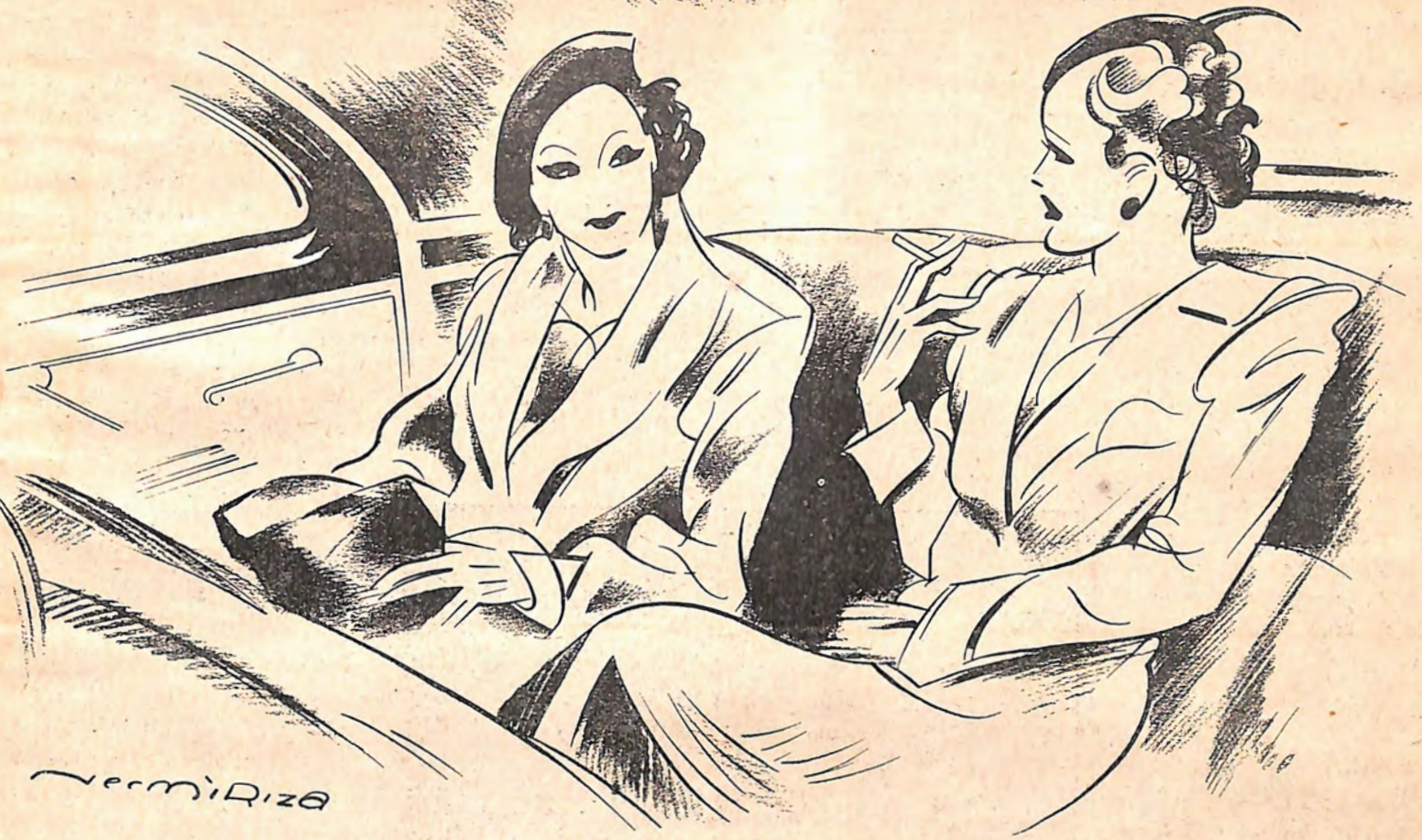
Rest

Rota

Saçkıran

Serseri

Sokak

- Cemille ne zaman nişanlanıyorsunuz?
 — Bu hafta..
 — Aman geciktirme.. Gelecek hafta da benimle nişanlanacak!

ACAİP BİR HASTALIK

Birisi, Salamon'a sordu:

— Salamon! sizin madam neden öldü?

— Valla bilmem!. Hekimler hastalığın adını koymadılar. Bana kalırsan çok hızlı yaşadı.

— Anlamadım. hızlı yaşadı ne demek?

— Anlamıyacak ne var?. Haçan evlendiğimiz vakit benden altı yaş küçük idi. ne zaman ki öldi, nofos kıyatına baktım, benden dört yaş büyük çıktı!.

AŞK

— Haberin var mı, aşkı meydana çıkaran bir âlet bulunmuş!

— Yeni mi bulunmuş?

— Evet!

— Ayol, bu âlet Hazreti Ademdenberi insanlarda mevcuttu!

— Nedir?

— Kalb!.

Gazetelerden: Asansörler kontrol ediliyor..

Kız — Aman ne yapıyorsun?.. Asansörleri kontrol ediyorlarmış!

CEPLER

Cevdet İzrap, elbise ölçüsü veriyordu. Terzi sordu:

— Ceplerinizi nasıl istersiniz?

Telâşla cevap verdi:

— Aman, mümkün olduğu kadar elimden uzak olsun da nasıl olursa olsun!

TRAMVAYLA

Taksim'de iki arkadaş karşılaşır:

— Vay, sen misin? Buraya otomobille mi geldin?

— Hayır!

— Tramvayla mı geldin?

— Tramvayla!

— Tramvayla mı? Nasıl geldin? Ben Köprüde bir tanesine bindim, yarım saat bekledikten sonra canım sıkıldı, indim.

— Canım, ben de sana tramvayın içinde geldim demedim ya. Tramvaydan tramvaya geçe geçe buraya kadar geldim!

Necmettin, tatlı sabah uykusunda horuldarken, oda kapısının çatırdıyarak açıldığını işitti, yumruklarını göz kapaklarına yapıştırıp silerek yatağından fırladı. Ayağa kalktı. Palabıyıklı bir adam, karşısında kılıç gibi dimdik duruyordu.

Necmettin korktu, şaşırıldı, kızdı, ve sordu:

— Hayrola, ne var? Kim-siniz? Bu... bu kepezelik ne?

Palabıyıklı adam, demir ökçeli ayağını yere vura-rak bağırdı:

— Kepaze sensin!. Behey denî, iz'ansız, vicdansız züppe! Yaptığın işlerden utan-mıyor musun? Behey ser-seri!

Necmettin, nefsine hâkim olmanın bundan daha mü-nasip bir zamanını bilmedi-ği için sabretti, soğukkanlı-lıkla:

— Yanlışın var efendi, buraya sehven gelmiş ola-caksın! dedi.

— Yanlış değil... Senin ismin Necmettin! Benim Şa-zimend ismindeki hemşire-mi «vadi izdivaç» ile kan-dıran adamsın. Hâlâ aklı-na gelmiyor mu? Alık alık ne bakıyorsun? Şazimendi hatırlamadın mı? «Fidan» terzihanesi makasları!

Necmettin, bu isimde, bu meslekte hiç bir kız, kadın tanıdığını hatırlamıyordu. Kekeleydi:

— Yanlışınız var diyo-rum, ben...

Palabıyıklı adam, pazısı-nı şişiren bir pehlivan gibi iki yumruğunu sıkarak boş-lukta salladı:

— Yanlışım yok... Emi-nim! İnkâra kalkışma. Sı-

rası gelsin, ben sana inkâr etmeyi öğretirim.

Palabıyıklı adam, yüz ge-ri döndü, kapıyı küt! diye çekerek öfke ile çekilip git-ti, Necmettin apıştı kaldı.

Bu vak'a, günlerce aklı-nan çıkmadı. Şazimend kim? «Fidan» terzihanesi nerede? Bu adam kendisi-ni nasıl tanıyor? Oturduğu otelin odasını kimden öğ-renmiş? Düşündü, düşün-dü, bir türlü bu işin içinden çıkamadı. Her halde mese-

lede bir yanlışlık olacaktı.

Şazimendi tanımaya ka-rar verdi. Fidan terzihane-sini buldu, bir balo kostü-mü diktirmek bahanesile o-raya gitti: Bu, kesik saçlı, yuvarlak yüzlü, sarışın, a-teş böceği gibi yanıp sönen küçücük mavi gözleriyle gü-zel bir kızdı. Necmettin na-zik davrandı. Adeta iki se-ne evvel tanışmışlar gibi dostça konuşmaya başladı-lar.

Necmettin, terzihaneye bir

kaç defa daha geldi, o da güzel bir gençti, Şazimen-din hoşuna gitti. Seviştiler, fakat aralarında hiç bu me-sele açılmamıştı.

Aylardan sonra, Şazi-mend, bir gecesini Nec-mettinin odasında geçirmiş-ti. O gecenin sabahı oda kapısı yine çatırdıyarak a-çıldı, Necmettinle Şazimend yataktan fırladılar. Palabi-yıklı adam, gözleri yerin-den fırlamış, korkunç bir hayalet gibi içeriye girdi.

Necmettin, hem bu reza-letin gazetlere geçmesin-den, hem adliye takibatın-dan hem de palabıyıklı a-damdan korkarak, mesele-yi para ile halletmeğe ka-rar verdi, palamıyıklı ada-ma üç yüz lira sayarak ya-kasını kurtardı.

O kadar dehşet içinde idi-ler ki öpüşmeden ayrıldı-lar...

Necmettin, sevgilisini merdiven başına kadar gü-ç uğurladıktan sonra, yanı baygın yatağa yığıldı.

Genç kadına gelince, merdivenleri aynı perişan adımlarla indikten sonra, sokağa çıkınca birdenbire canlanıvermişti. Adeta ko-şarak, sağa saplı, sola kıvrıldı ve bir köşede becli-yen otomobilden içeri hız-la girdi:

— Çek terzihaneye!..

Palabıyıklı şoför, bir aya-ğıyla marşa basarken, bir e-lile de arkaya bir deste pa-ra uzatıyordu:

— Al payımı.. Yüz elli pa-peldir!..

Çimdik

— Tasarruf haftası bitti artık.. Nişanına neye hergün fındık üzüm alıyorsun?..

— Sevgimi anlatmak için.. Yani demek istiyorum ki: Ben esmeri fındık ile beslerim!..

Akbaba'nın Yılbaşı Sayısı

28

Sahi'eli, fevkalâde güzel, bir çok resimler, makaleler, şiirler, hikâyelerle süslü, emsalsiz bir yılbaşı sayısı hazırlanık.

B U S A Y I D A
Yegâne karikatüristimiz Cemal Nadirin bir çok nefis karikatürle-rinden başka, sanatkâr Münif Fehimin enfes iki resmi

En tanınmış ediblerin, mizah mu-harrirlerinin makaleleri, fıkraları, hikâyeleri, şiirleri Akbabanın bu yılbaşı sayısında toplanmıştır.

Bir güzele vurulmanın yeni şekli !

Sabırın Reza

— Bay müdürü görmek istiyorum..
— Şimdi çok işi var.. Uyandıramayız!

ANADAN ÖRNEK ALSIN!

Müjgân, helecanla annesinin evine koştu. Kapıdan içeriye girer girmez:

— Ah anneciğim! dedi, kocam beni tehdit ediyor!

— Ne gibi?

— Bana hiyanet edersen seni öldürürüm, diyor!

Annesi gülümsedi ve:

— İlâhi kızım! dedi; baban da vaktile bana hep öyle derdi.. Bak, ilâ maşallah yaşıyorum!

İNSAF !

Karı koca arasında:

Erkek — Benim daima lüzumsuz şeyler satın aldığımından şikâyet edip durursun... İnsaf et, şimdiye kadar lüzumsuz ne aldım?

Kadın (Zihnen bir müddet aradıktan sonra) — Şey. Meselâ şu alâmet yangın söndürme âleti... Alahı iki sene oluyor: Daha bir kere olsun kullanmak nasip olmadı!...

HATIRA

Karı koca arasında:

Kadın — Kendini futbol merakına o kadar kaptırdın ki bugün evlendiğimiz yıl dönümü olduğunu bile hatırlıyamıyorsun!

Erkek — Nasıl hatırlamam? Bugünkü gibi hatırlamamda «Muhtelit» in «Slavya» yı bire karşı üç golle yendiği gün evlenmiştik de hattâ ben de onun için nikâha geç gelmiştim!.

Şeyda, onu kışın bir baloda tanımıştı. Otuz beşlik var, fakat yaşını göstermiyordu. Üç sene evvel ikinci kocasından ayrılmış ve o vakte kadar hiç bir erkeğin hiç bir talebine muvafakat etmemişti. Nasılsa, şimdi Şeydayı beğendi. Onu zarif, kibar ve gönlüne göre yakışıklı bulmuştu.

Aralarında dostluk teessüs etti. Lâkin kadın, Şeydanın arzularına râm olmuyordu. Erkeklerin sebatsız, maymun iştahlı olduklarına kaniydi. Onun için bu sefer easlı, devamlı, ciddî bir aşk temin etmeden maceraya atılmak istemiyordu... Şeydayı altı ay üzdü, bekletti.. O da bıkmadı, usanmadı, gölge gibi kendisini her yerde takip etti. Terbiyeî bir köpek tavrıyla karşısında saatlerce, günlerce oturdu.

Bütün kış, birlikte tiyatroları, sinemaları, dansigleri dolaştılar. Sonra bütün yaz Adada, aynı otelde oturdular, aynı arabada gezdiler, fakat kadın bir kerecik dudaklarından bile öptürmedi.

Nihayet, son baharda, İstanbul'a döndükleri zaman bir gün, heyecanla bekleyen Şeydaya, kadın artık acıdı.

— Peki! dedi.

Fakat şartları vardı: şehirden, dedikodulardan, gü-rültüden uzak olacaktı.

Şeyda bir teklifte bulundu.

— Adaya gidelim.

— Olur!.

— Hemen yarın akşam gideriz, olmaz mı?

— Siz bilirsiniz.

Ertesi gün, lodosa, ince

Sonu?.. let!

ince yağan yağmura, so-
ğuğa, mevsimin olanca tat-
sızlığına rağmen, akşam
vapurile adaya gittiler. Ka-
ranlıkta Büyük ada iskele-
sine çıktıkları zaman Şey-
da fena hâlde somurttu.
Meydanda tek bir araba
yoktu. Çaresiz, bata çıka,
yağmurun altında yürüye-
rek otele vardılar.

Otelin sahibi, geçkin bir
Rumdu. Çetrefil bir lisanla,
oteldeki bütün karyolaların
mevsim hasebile kaldırıldı-
ğını, ancak iki yataklı bir
tek oda bulunduğunu anlat-
tı. Şeyda:

— Yatağın biri fazla.. Her
ne ise! dedi, lâkin ondan
evvel karnımız aç. Bize ye-
mek hazırlayın...

— Amesos pasam!

Yarım saat sonra şarap
ve yağ lekeleriyle süslü sof-
ra örtüsünün üzerinde ba-
yat bir balıkla kayış gibi
keçi pırzolası yediler.

Şeydanın midesi hassastı.
Bunlardan derhal mütees-
sir oldu, karnında gelip ge-
çici bir veca başladı.

Nihayet odalarına çekil-
diler. Orada aylardanberi
iştihakile yanıp tutuştuğu
sevgilisini Şeyda kucakla-
mak istedi. Lâkin birdenbi-
re rengi uçtu. Kadın, endi-
şe ile sordu:

— Ne oluyorsunuz?

— Hiç!. diye kekeledi, ba-
şıma bir ağrı saplandı. Bir-
az dışarıda hava alayım,
geçer.

Odadan çıktı. Kadın, ken-
disini yirmi dakika kadar
bekledi. sonra merak etti,
hizmetçiyi çağırdı.

— Bay nerede, kızım, bi-
liyor musun? diye sordu.

Hizmetçi kız, dişlek ağzı

— Daktilo bilmem dediniz, değil mi?..

— Evet!

— Mükemmel... Öyle ise sizi daktilo olarak alıyorum!

le sırtarak, safiyetle cevap
verdi:

— Yüz numro gitmiş!. Ya-
rim saat var ama, niçin da-
ha sıklamadi. bilmem.. Bel-
kim hasta!..

Kadın dudaklarını ısır-
dı. esvaplarını tekrar giydi ve
başka bir oda istedi. Hiz-
metçi kız, bir lira bahşışa
mukabil kendi odasını ver-
di.

Şeyda rahatlayıp da dön-
düğü zaman, odada yalnız
hizmetçiyi buldu.

— Bayan nerede?.. diye
sordu.

— Bayan?. Benim oda-
sında yatacak! Soylemiş ki
ki bu yatak ben yatazayım.
Korkma, ben temiz kari...
Hem da uyku içerde hor
hor yapmaz!

Şeyda, aptal aptal kızın
yüzüne bakıyordu. O, gü-
lümseyerek, ilâve etti:

— Bayan soylemiş ki sa-
na iyi bakayım, niçin has-
tasın.. Ne vakit usuyorsun,
yatazayız barabar!..

Karga

SÖYLEMEMİŞ

Salamon, dükkân komşu-
su Muiz ile yolda gidiyor-
lardı. Öteden, güzelce bir
kadın göründü. Salamon,
Muizin kolunu dürterek:

— Muiz, be! dedi, bu ka-
riyi yoruyor musun? Yeçen
şene o benim metresimdi...

Muiz birdenbire irkildi.
— Ne soyluyorsun, be?!
diye bağırdı! O benim on
senelik karimdir.

O zaman Salamon:
— Vay köpoğlusulu!.. dedi,
dimek beni aldatmış!..

Ne Demezsin

Hasta, hekimin yeni tavsiyesi karşısında şaşalıyarak:

— Aman doktor, sıcak su ile banyo yap, demiştiniz, bugün soğuk su tavsiye ediyorsunuz...

Doktor, hiç şaşalamadan cevap verir:

— Ne yaparsınız efendim, fen o kadar sür'atle terakki ediyor ki, bugün söylediğimiz dün söylediğimize uymuyor!..

ÜST TARAFI ZİYAN!

İki genç kız arasında:

— Ne fena, ne fena!

— Ne bu fena olan?

— İpek çoraplarıma verdiğim dört liraya yüreğim yandı..

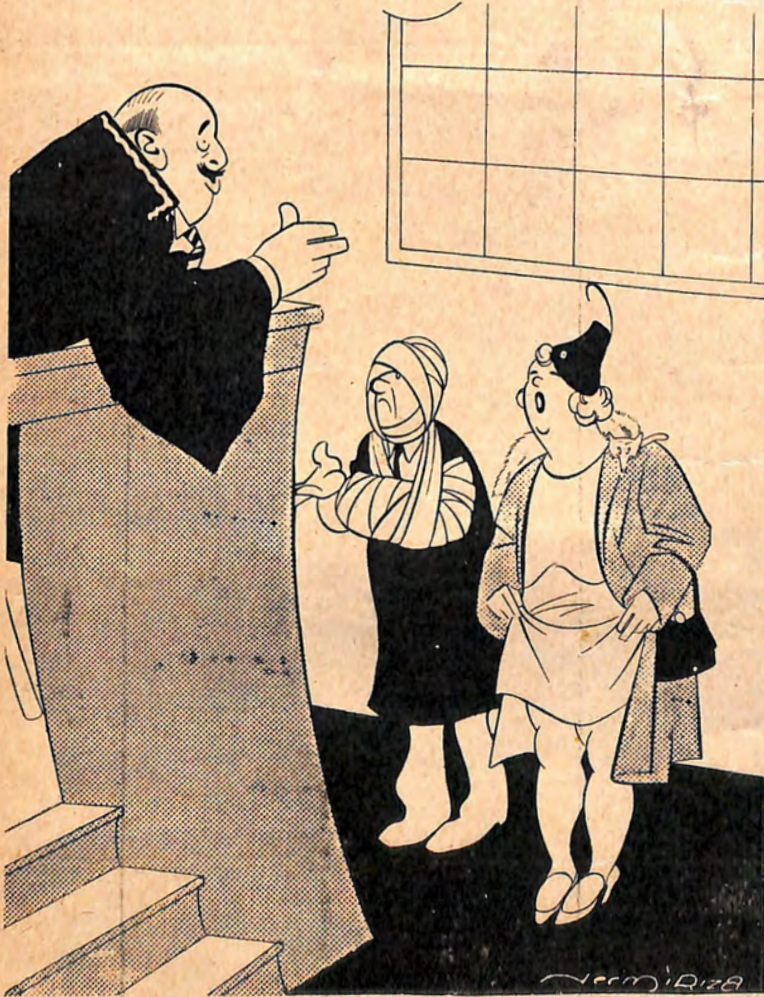
— Neden?

— Neden olacak? Dört liralık canım çorabın herkes ancak üç yüz seksen kuruşluk yerini görüyor!.

Kadın — Doktor, kalbim ne hızlı çarpıyor, değil mi?..

Doktor — Ya siz benimkini duysanız bir!..

Kadın — Evet bay hâkim, ben o kadar hassas, o kadar ince ruhlu bir kadınımdır ki, kocama ne kadar kızsam, nihayet başına bir çiçek atabilirim...

Erkek — Doğru.. Doğru ama saksısile!

Ara Nağmesi

Bayan S... nin vaktile sesi güzelmış, hattâ rivayete nazaran, ut, keman da çalarmış... Çehresi gibi sesi de güzelliğini kaybetmiş, lâkin hâlâ musikiye olan meftuniyeti eksilmemiş, artmıştır. Bir gün, ona yeni yeni ortaya çıkmaya başlayan genç ve harikulâde sesli bir haneneden bahsetmişlerdi. Bayan S... içini çekti:

— Ah, onu yakından dinlemek kabil olsa?.

— Neden kabil olmasın?.

— Tanımıyorum ki...

— Bir ücret mukabilinde dinleyebilirsiniz!

Bayan S... ellerini çırpıp:

— Yüz lira veririm.

— Kabul eder sanırım.

— Yalnız o, hangi şarkıları daha güzel söylüyorsa bana evvelden haber versin ki kemanda biraz meşk edeyim... Çünkü bir şarkı söylenirken ya utla, ya kemanla akompanye olmaz sem zevkini alamıyorum...

Mecliste hazır bulunanlardan biri, Fazıl Ahmedin kulağına fısıldadı:

— Bayanın bol keseden yüz lira vermesini şimdi anlıyorum. Yüz lirayı, hanendeyi dinlemek için değil, galiba kemanını dinlemek için veriyor...

Fazıl Ahmet cevap verdi:

— O halde hanende sustuğu zaman kemanın nağmeleri için de hiç olmazsa yüz lira daha ilâve etmeli!.

İSTEYİŞ TARZI!

— Kocacığım..

— İskarpinin mi eskidi kancığım.

— Hayır canımın içi...

— Muhakkak bir kostüm yapmak istiyorsun..

— Bilemedin iki gözüm.

— Bildim, bildim... Kuyumcуда bir yüzük görüp beğendin!

— Vallahi çok zekisin şekerim!

Ne Kâr, Ne Zarar!

Nesib Kâfi, antikaya pek meraklıdır. Evinin içi, kırk kâseler, çatlak tabaklar, tozlu kirli hepsi eski yığın yığın eşya ile bit pazarına benzer.

Bir gün, Beyoğlunda mahut antikacılarından birinde Mısırlılara ait olduğunu zannettiği toprak bir vazo görmüştü. Antikacı yahudiyle saatlerce süren pazarlığa rağmen avuç dolusu para vererek toprak vazoyu aldı. Eve giderken, yolda, yine kendisi gibi antika mütehasssısı bir arkadaşa tesadüf etti. Arkadaşı vazoya dikkatle baktı:

— Aldanmışsın, dedi. seni mükemmel aldatmışlar. Bu, eski bir vazo değil... Burada yapılmış.. Hattâ çamuru bile tam kurumamış, o kadar yeni! Nasıl oldu da böyle çürük tahtaya bastın.

Nesib Kâfi evvelâ itiraz etmek istedi. Fakat eve gelince vazoyu evirdi çevirdi, içi sızlaya sızlaya arkadaşına hak verdi. Canının sıkıntısından evde duramadı, sokağa fırladı.

Ortalık henüz karararmış, lâmbalar yanıyordu. Kaldırımlarda avare avare dolaşırken önünde yürüyen iki zarif baldıra gözü ve gönlü takılıverdi. Kadın da bunun farkında olmuştu, dönüp dönüp bakıyordu. Fakat Nesib Kâfinin yüreğindeki hicran o kadar büyüktü ki kadının iltifatına lâzım gelen sürat ve nezaketle mukabele edemiyordu. Kadın, adımlarını ağırlaştırmıştı. Nesib Kâfi ile yan yana geldikleri zaman, kadın yavaşça fısıldadı:

— Rica ederim, takip etmeyiniz.

Nesib Kâfi, şaşırılmıştı :

— Fakat bayan ...

— Nafile ısrar etmeyiniz bayım.

— Bendeniz...

— Evet, evet... Anlıyorum, elinizden kurtulmak mümkün olmayacak, bari şu yan sokağa sapalım...

Nesib Kâfi, bunun ne cinsten olduğunu anlamıştı, fakat derdini unutmaya vesile olur diye kadının manevrasını güya hissetmemiş gibi göründü, takip ve ısrar eden kendisi imiş gibi bir tavır aldı ve kadınla birlikte yan sokağa saptı.

Yolda, ahabaplığı ilerletmişlerdi. Kadın, hiç fena değildi. Oldukça da nazik ve misafirperverdi. Nesib Kâfiyi biraz oturup dinlenmesi için evine davet etti.

Nesib Kâfinin durgunluğu kadının gözünden kaçmamıştı. Yolda sordu:

— Çok meysus görünüyorsunuz ?

Nesib Kâfi, biraz hafiflemek için vazo hikâyesini yana yakıla anlattı ve:

— Eski diye yeniye yutturdular!.. dedi.

Evde, bol elektrik ziyası altında kadının hakikî yaşı, güzelliği derhal belli olmuştu. Nesib Kâfi kadını azamî yirmi beşlik tahmin etmişti. Fakat o, ferah ferah kırkıktı. Nesib Kâfi, hayretini gizliyemedi ve hattâ bastonunu alıp gitmeğe bile kalktı.

Kadın onun elinden bas-

Gazetelerden: Fakir talebeye yardım için zenginlere baş vurulacak..

— Ne alabildiniz?..

— Nasihat!..

tonunu çekti ve şiddetle ceketini de çıkardı:

— Budala, dedi. Otur oturduğun yerde... Demin eski diye yeniye yutturmuşlar. Bu sefer de yeni diye eskiyi yutuver... İşte ne kâr, ne zarar!..

Karga

KOLAY İŞLERDEN..

Papas, kilise kapısından içeri girmek üzere iken mahallenin en genç ve güzel kadınlarından biri yolunu kesti. Papas sordu:

— Ne istooorsun, kızım?

— Beni için evliyalara dova edesin!

— Ne deyi dova edeceğim?

— Allahtan yalvar olsunlar ki bana bir bızdık (çocuk) versin!

Papas, ellerini kalçalarına dayıyarak:

— Boş lâf edoorsun, dedi. İnsanların bizzat yapabileceği böyle kolay işler için evliyalan irahatsız edemem... Ağnadın?.

ENDİŞE !

Ahmet Haşim, bir yaz, hava tebdili için Büyükdaya gitmişti. Haşim, intihap ettiği otele girince otel sahibi kendisine alelusul bir defter uzattı:

— Lûtfen, dedi, odanızın numarası hizasına isminizi ve sıfatınızı yazınız.

«Peyale» şairi, kalemi eline alıp ismini yazmaya hazırlandığı sırada bir sivrisinek uçuşağa başladı.

Haşim, bir an endişe ile durdu.. Otelci telâş etti:

— Buyursanız a... Neden tereddüt ettiniz?

— Nasıl tereddüt etmiyeyim? Otele yeni bir müşteri ayak basar masmaz, sivrisinekler hangi odada kalacağını öğrenmek için kayde müracaat ediyorlar!..

Ahçı kadın — Olur şey değil.. Bu kadar kokular arasında bizim bayan yemeklerin yanık kokusunu nasıl duyuyor, hayretteyim!

[İtalyan karikatürü]

— Yüzmek bilir misiniz?..

— Biraz!..

— Durunuz öyleyse, şimdi sizi kurtarmağa geliyorum!

[Fransız karikatürü]

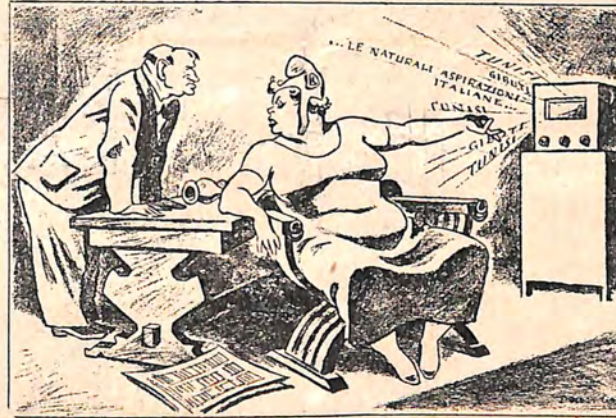
— Kim bu?.. Bir parti şefi mi?
— Hayır.. Bir silâh fabrikasının mümessili!..

[Amerikan karikatürü]

— Haşmetmaap!.. Düşman ordularının başkumandanı bütçe darlığı münasebetile müşterek casus kullanmamızı teklif ediyor.. Ne emir buyurursunuz?..

[İtalyan karikatürü]

Roma radyosu!

Fransa — Sustur şu musibeti.. Sinirime dokunuyor!

[İtalyan karikatürü]

Tutankamenin mezarında:
Seyyah — A... Eski Mısırlılar zamanında da otomobil var mı imiş!

[İngiliz karikatürü]

— Uğurlar ola İngiliz arkadaş.. Filistini tahribe mi gidiyorsun?..

— Evet.. Ya sen, İtalyan arkadaş?

— Ben de Habeşistanı imara!

[İtalyan karikatürü]

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarı

SAĞLAM

UCUZ

GÜZEL

İstanbul, Bahçekapı - Beyoğlu, İstiklâl caddesi

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Çünkü

Radyolin

Diş doktorunun bütün hastalarına söylediği gibi dişleri sadece parlatmakla kalmıyarak onları mikroplardan, muzır salyalardan ve hamızlardan temizleyip çelik gibi sağlamlık veren yegâne iksirdir.

Her sabah - Her öğleyin
Her akşam yemeklerden
sonra

RADYOLİN

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

DIŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Beyoğlu Tünel İstiklâl caddesi

Telefon: 43413

NEZLE, GRİP
BAŞ, DIŞ
ROMATİZMA
ve bütün ağrıları,
kadınların ay sancılarını derhal
geçiren
SEFALİNİ
her yerde ısrarla
arayınız

SEFALİN

1 - 12 lik ambalâjlar içerisinde. Taklitlerinden sakınınız

Güzel ve beyaz dişlerle süslü

**Bir tebessüm
aşkın başlangıcı olur**

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek tebessümünüzün tazeligini vikaye ediniz. Bunun için de gayet antiseptik ve güzel kokulu meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kullanınız. Pasteur'ün tettebbüatı esasına tevfikân istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerde başlıca parfümörilerde satılır.

Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde
Parfümörilerde satılır.

NERVİN UYKUSUZLUK SİNİR AĞRILARI BAYGINLIK

CİLDİNİZİ

Genç hayvanların cilt hüceyrele-
rinden istihsal edilen

BİOCEL ile
BESLEYİNİZ

**VE HER SABAH DAHA GENÇ
GÖRÜNÜNÜZ**

Meşhur bir üniversitede dâhi bir doktor profesör tarafından keşif ve istihzar edilen asrın en büyük ve kıymetli güzellik unsurudur.

25 yaşınızdan itibaren cildiniz, kıymetli Biocel'ini kaybetmeğe başlar. Şayet, cilt başka bir unsurla beslenmezse, bu ziya seneden seneye artar ve nihayet yüzünüz buruşmuş ve ihtiyarlamış olur. Cildinizin Biocel'i yüzünüzü taze tutar ve genç gösterir. Genç hayvanlardan istihsal edilen Biocel, tıpkı cildinizin tabii Biocel'i gibidir. Mümasil cilt unsurları arasında en müessir ve en kıymetli bir cevherdir. Cilt hüceyrelerinizin derinliğine nüfuz ederek buruşukluk-

ların teşekkülüne başladığı yeri hemen beslemeğe başlar. Hattâ annelerin bile yüzünü gençleştirir. Ve genç kızlarla hiç görmedikleri sehar ve terü taze bir ten temin ederler. Bu Biocel cevheri, şimdi pembe rengindeki Tokalon kreminin terkinde tam cildinizi beslemek için matlup nisbet dairesinde mevcuttur.

Geceleri yatmadan evvel kullanınız. Sabahları yağsız beyaz rengindeki Tokalon kremi kullanınız. Bu kremde bilhassa - birkaç gün zarfında birbirinden daha beyaz üç renkte teninizi beyazlatacak olan - «Ok-sijen beyazı» vardır. Bu iki krem kullanıldığı takdirde memnuniyet-bahş semeresini garanti ederiz.

Çektiği ıstırapların
mes'ulü kendisidir

NEVROZİN

Kaşelerini tecrübe etmiş olsaydı ona cehennem hayatı yaşatan bu muannid baş ağrısından eser kalmıyacaktı.

NEVROZİN

Bütün ıstırapları dindirir, baş ve diş ağrılarıyla üşütmekten mütevellid ağrı, sızı ve sancılara karşı bilhassa müessirdir.

NEVROZİN

Mideyi bozmaz,
kalbi ve böbrekleri
yormaz

Ademi iktidara

ve

Belgevşekliğine

karşı

HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

KALİTE BAKIMINDAN

MARKONİ
EN UCUZ

RADYODUR

A
TORUN

GM Marconi

MARKONİ

VERESİVE
SATIŞ

SAHİBİNİN SESİ
VE ACENTALARINDA

302 İSTİKLÂL . CAD.
BEYOĞLU